

Motion

1982/83: 258

Rune Torwald och Kerstin Ekman Rostfria avgassystem för motorfordon

Svenska regeringen har nyligen antagit skärpta avgasregler, som skall träda i kraft 1985. Och i Kalifornien träder ännu hårdare avgasbestämmelser i kraft för 1984 och 1985 års modeller. Avsikten är givetvis påverkan på miljön.

Men ägarna till Sveriges närmare 3 miljoner fordon dras med ett gemensamt personligt miljöproblem, nämligen ofta återkommande byten av sönderrostade avgassystem. De täta bytena av avgassystem innebär en icke oväsentlig höjning av bilkostnaderna för motorfordonen. Läckande avgassystem medför dels bullstörningar för omgivningen, dels i olyckliga fall även hälsorisker för förare och passagerare.

Specialstålsindustriföretag i Sverige har visserligen börjat producera rostfria avgassystem som i princip håller bilens livslängd ut, om de inte blir föremål för ren mekanisk påverkan genom att man kör på fasta föremål på marken e. d. De vanliga s. k. kolstålssystemen ungefär två och ett halvt år. AB Svensk Bilprovning har vitsordat att avgassystemen har den näst högsta anmärkningsprocenten.

Ett rostfritt avgassystem kommer sannolikt att kosta 250-400 kr. mer än de nuvarande kolstålsavgassystemen. För en bil med en livslängd av 12 à 15 år torde därför övergång till rostfritt avgassystem medföra en besparing i storleksordningen 3 000 kr. under bilens livslängd.

Konsumentverket har väddjat till bilproducenterna att normalt förse de nya bilarna med rostfria avgassystem men har inte lyckats, eftersom man saknar verk samma påtryckningsmedel. Enda nackdelen med att ha rostfritt avgassystem skulle möjligen vara att det är fem à tio kilo tyngre än de nuvarande, men denna nackdel måste bedömas som mycket ringa. Konsumentverket har för övrigt i en enkätundersökning fastställt att bilägarna 1977 satsade ca 500 milj. kr. på utbyte av avgassystem.

Det kan givetvis synas märkligt att varken biltillverkarna eller bilägarna hitintills har visat något större intresse för rostfria avgassystem. Men möjligen kan detta från biltillverkarnas sida bero på att man har ett visst intresse av att ha en fortlöpande försäljning av reservdelar av typ avgassystem. För verkstädernas vidkommande kan möjligen liknande anledningar vara grunden till att man inte mer aktivt går in för att försöka få bilägarna att vid utbyte av ett sönderrostat avgassystem övergå till ett rostfritt avgassystem.

Många menar att enda sättet att få till stånd en ur samhällets synpunkt önskvärd övergång från kolstålssystem till rostfria avgassystem skulle vara att

införa en lag som skulle tvinga bilproducenten eller generalagenten att garantera att avgassystemet håller åtminstone under bilens första tio år om det inte utsätts för ren mekanisk påverkan genom påkörning e. d. Åtgärder kan synas drastisk och avvisades hösten 1981 vid behandlingen av den motion vi väckte i januari 1981.

Vi avstår därför från att upprepa kravet om lagstiftning men menar å andra sidan att det är angeläget att konsumentverket fortsätter sina ansträngningar att förmå biltillverkare och generalagenter att – i vart fall, när köparen så önskar – leverera nya bilar försedda med rostfria avgassystem. Såväl ur privat- som samhällsekonomisk synpunkt torde detta vara önskvärt samtidigt som vissa miljöfördelar även torde uppnås.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen påtalats beträffande vikten av att nya bilar i framtiden levereras med rostfria avgassystem.

Stockholm den 12 januari 1983

RUNE TORWALD (c)

KERSTIN EKMAN (fp)